

Bemærkninger til lovforslaget

»Den bundne opsparing har bevirket, at ledigheden er større, end den ellers ville have været, og pengene burde aldrig have været opkrævet«.

Ovenstående ordrette citat kan fremskridtspartiet helt tilslutte sig. Det kunne det konservative folkeparti tilsyneladende også tidligere, idet citatet står at læse som en del af de konservatives bidrag til den betænkning, skatte- og afgiftsudvalget afgav den 10. september 1975 over forslag til lov om frigivelse af bunden opsparing, Folketingstidende 1974-75, tillæg B sp. 1631. Men som på en lang række andre punkter har flere af de nuværende regeringspartier tilsyneladende totalt ændret holdning, siden de var i opposition.

Skatteminister Isi Foighels lov nr. 137 af 6. april 1985 om bunden opsparing er et typisk eksempel på, hvorledes også den nuværende regering blot slentrer videre i socialdemokraternes fodspor.

Ud over det utilstedelige ved at lovgive med tilbagevirkende kraft – idet langt de fleste havde indleveret selvangivelsen for det indkomstår, loven omfatter – er det selvfølgelig helt uacceptabelt og umoralsk at straffe de personer, der har været ekstra aktive på arbejdsmarkedet, med en ekstra skat på 8 pct.

Tvangsopsparingen virker således negativt ved, at flid og sparsommelighed bliver straffet, medens uproductivitet og ødsleri belønnes. Disse synspunkter deles åbenbart af enkelte medlemmer af regeringspartierne, idet de ved møder rundt om i landet ofte har fremsat udtalelser om, at loven om bunden opsparing var en fejltagelse.

Med fremskridtspartiets forslag om ophævelse af loven får alle, der stemte for loven – og som efter egen vurdering stemte forkert – mulighed for at rense deres samvittighed.